

16. nap: Szombat – A hit továbbadása

A mai napon a családnak, mint ecclesiolának a hit továbbadásának feladatára tekintünk. Ez nem csak hitoktatás, de az is; elsősorban azonban bevezetés a keresztyén hit életébe, élő és mindennapos katekézis. Milyen lehetőséget és hozzá milyen adományokat kapunk Istentől?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Amen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Mennyei Atyánk, hadd történjen mindenkor velünk, amit Te tervezte el nekünk! Csak egyetlen vágyódást ismerünk, vezess minket bölcs terveid szerint! Az eszmény lebegjen előttünk, és formálja egész életünk, melyre minket szereteted teremtett, feszítsük meg érte minden erőnket. Engedj minket tüzes parázként izzani és a népekhez örömmel vonulni, a megváltás tanúiként harcolni, őket ujjongva a Szentháromsághoz vezetni. Amen.

Maradjatok bennem, és én tibennetek.

Evangélium Szent János könyvéből (Jn 15, 1-9)

Én vagyok az igazi szőlőtő, és Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely nem hoz bennem gyümölcsöt, lemetsz, és minden termőt megtisztít, hogy még többet teremjen. Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet mondtam nektek. Maradjatok bennem, és én tibennetek. Miként a szőlővessző nem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem. Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők. Aki bennem marad, és én őbenne, az bő termést hoz, mert nálam nélkül semmit sem tehettek. Ha valaki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, és elszárad; összeszedik, tűzre vetik és elég. Ha bennem maradtok, és az én igém bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és megkapjátok. Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy sok gyümölcsöt hoztok, és tanítványaim leszek. Ahogy engem szeretett az Atya, úgy szerettelek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben.

Elmélkedés

Sokszor halljuk az igazságot: egy gyermek első és legfontosabb hitoktatói a szülei. Itt nem elsősorban a teológiai ismeretek átadásáról van szó, bár az alapokat ideális esetben a családban sajátítja el mindenki. A gyermek tökéletesen érzi szavak nélkül is a szülei hitét, és az az igazodási pontja. Hiába hall csillagszórós, lebilincselő hittanórákat, ha otthon azt érzi, ezeket a dolgokat nem kell olyan komolyan venni. Viszont lehet akármilyen nyögvenyelős, unalmas egy hittanóra, ha otthon Isten szeretete és parancsai a legfontosabbak, akkor az a gyermek számára is az lesz. Belső magatartást adunk tovább a gyermekeinknek, akarva akaratlanul. Ezért is fontos, hogy mi magunk is folytonos fejlődésre törekedjünk, nem

szüneteltetve az önnevelést, akár a teológiai önképzést is. Ha a család heti rendjének fontos, kihagyhatatlan része a szentmise, mert az „Úr napját szenteld meg!”, akkor nagyobb az esély, hogy a gyermek sem fog válogatni majd a tízparancsolat közül.

Kentenich atya sokszor beszélt a nevelt nevelőről. Amit a gyermekemnek át szeretnék adni, azt nekem is élnem kell. Nem csak csatornáknak, hanem tartályoknak is kell lennünk, ha hatást akarunk elérni. Legyen csordultig a szívünk azzal, amit szeretnénk továbbadni a gyermekünknek. A gyermekek szavak nélkül is megérik a mi jóra való küzdelmünket. Aki maga is úton van, az tud másokat is előrehaladásra ösztönözni. Könnyebb egy hajó farvizére felúlni a kis csónakkal, mint csak evezni. A gyermekeink látják a mi gyengéinket és hibáinkat is. A hitelességhez hozzátartozik, ha szemtanúi a mi bűnbánatunknak ugyanúgy, és ha szükséges, tőlük is bocsánatot kérünk.

Otthonunk derűs, jó légköre a hit továbbadásának legfőbb eszköze. Ha az otthoni asztalközösség a jókedvű együttlét, az élmények megosztásának a helye, és nem a fejmosások, számonkérések terepe, akkor az a legjobb bevezető a templomi asztalközösség irányába. Ha a családtagok megélik, hogy otthon személyes figyelemben, jóindulatban és szabadságban van részük, ez a tapasztalat az Atyával kapcsolatban is érvényes lesz a szívükben.

Az alapvető jó szokások, mint napi szentírás-olvasás, egy-egy lelki vagy teológiai könyv olvasásának gyakorlata is a családban leshetők el a legkönnyebben. A nagyobb gyerekekkel beszélgetni vagy vitatkozni hitbeli kérdésekről nagy lehetőség és nem szégyen bevallani, ha valaminek nekünk is utána kell nézni, kérdezni egy szakértőtől. A teológiában nem csak a “szerintem” meg az “én úgy érzem” a mérvadó, hiszen komoly tudomány is egyben. Ez is fontos tapasztalat egy fiatal számára.

A legfontosabb teológiai alap, amit a családban tud elsajátítani a gyermek végő soron mégiscsak az, hogy Isten jóságos Atya, aki őt nagyon szereti, elfogadja és őbenne örömét leli. Ezt pedig a mi befogadó, felemelő, sosem szűnő szeretetünk által tapasztalja és tanulja meg. És ne feledjük, Istennek nincsenek unokái, csak gyermekei. A hitet mindenki személyesen ajándékba kapja Istentől. Ha felnőtt gyermekünk eltávolodik Tőle, kitartó imával kísérjük az útját, és bízunk az Atya végtelen türelmében és irgalmában.

Maradjatok bennem, és én tibennetek.

Emeljük fel szívünket!

Urunk, neked adjuk a szívünket és kérjük, formáld minket, hogy számíthass ránk! Kérünk gyermekeink/unokáink hitéért! Segíts nekünk, hogy ami rajtunk múlik ezen a területen, azt bölcs mértéktartással és hitelesen tudjuk megtenni. Segíts észrevenni a megfelelő pillanatot, amikor Rólad beszélgethetünk velük. Kérünk, add, hogy a magok jó földbe hulljanak gyermekeink szívében!

Szűzanyánk, az Egyház Édesanyja, imádkozz értünk! Amen.